

De Grote Overwinning

Door W.E.E. Wichgers

[Uit het Woord der Waarheid](#), 34ste jaargang: 1978 - 1979, pp. 140-145

DE GESELING

Maar Jezus liet hij geselen. (Matth. 27 :26)

De verschillende verhoren lopen ten einde en Jezus werd overgegeven om geseseld te worden.

Het kruisigingsproces werd gewoonlijk voorafgegaan door een geseling. Door de Romeinen werd iedere tot de kruisdood veroordeelde eerst geseseld. In die tijd was er ook een joodse geseling. Deze geseling bestond uit 39 slagen met een lederen riem ter breedte van ongeveer 15 cm. De slagen werden voor 1/3 dus 13 stuks gegeven op de voorzijde van het lichaam en voor 2/3 dus 26 op de rug van de veroordeelde. De geseselde werd daarbij nauwlettend in het oog gehouden of hij het wel uithield. Wanneer er verschijnselen waren van instorting dan werd deze joodse vorm van straf onmiddellijk gestopt. Rome echter, de wereldmacht, geselde anders. Daar was geen beperking van de slagen en geen ophouden bij het zwak worden van de veroordeelde. De grens van de Romeinse geseling werd pas dan bereikt wanneer de soldaten moe werden of wanneer hun sadisme bevredigd was. Wat een ontoring voor vele mensen om zo geslagen te worden. Smalle riemen uit hard leer vervaardigd, waarin stukjes been en klompjes lood alsmede metalen uitsteeksels waren verwerkt, teneinde de smarten te verhogen, werden voor die geseling gebruikt. De veroordeelde stond aan een lage zuil van ongeveer 1 meter hoogte vastgebonden zodat op zijn gebogen lichaam de slagen van alle kanten op hem neer konden komen.

Volgens de geschiedschrijvers was de geseling vaak zo wreed dat velen niet meer gekruisigd behoefden te worden omdat zij reeds vóór die tijd onder de suizende slagen bezweken en stierven. Ook berichten geschiedschrijvers dat toeschouwers en nieuwsgierigen bij het aanschouwen van de slagen en de smarten, medelijden kregen en luid weenden.

Gods Zoon, Jezus Christus is *om onzentwille geseseld*. De wijze waarop en de gevolgen daarvan zijn ons nu bekend. Het Woord van God beschrijft ons hoe Gods Zoon er daarna uitzag. Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen zo was er geen gestalte dat wij Hem zouden hebben begeerd. Hij was veracht en de onwaardigste onder de mensen, een *Man van Smarten* en verzocht in krankheid. (Jes. 53:2, 3)

SPOT EN HOON EN DAN HET KRUIS.

Na de geseling komt de spot en hoon. Jezus zwijgt tegen iedereen. Ons zal het niet anders vergaan bij het aanschouwen van Hem. Volgens de geschiedschrijvers was het de gewoonte dat voorname joodse vrouwen een verdovende, pijnstillende drank voor de veroordeelde bereidden voor datgene wat daarna komen zou, het kruis. Dat kruis bestond uit twee balken. Het verticale gedeelte was of op de plaats van berechting reeds aanwezig of moest aan een om het lichaam van de veroordeelde geslagen ketting meegesleept worden. Ongeveer in het midden van de verticale balk was een houten knop aangebracht waarop de gekruisigde ietwat kon zitten. Wanneer die knop daar niet aanwezig zou zijn geweest dan had het gewicht van het lichaam het scheuren van de handen bewerkstelligd en zou de gekruisigde er af vallen. Op de plaats van berechting werd de veroordeelde met touwen omhoog gehesen waarna men hem aan handen en voeten vastspijkerde. Gewoonlijk leefden gekruisigden nog ongeveer 12 uren, bij heel sterke personen ook wel tot 3 dagen. Doch door de geselings- en kruisigingswonden kwam er snel hoge koorts bij met een daarbij komende geweldige dorst. De toenemende ontsteking van de wonden op de rug en aan de handen en voeten, de bloedstuwung naar het hoofd, de longen en het hart, alsook het opzwellen van de aders bewerkstelligde een onbeschrijflijke beklemming, verschrikkelijke hoofdpijnen en door de houding een volledig verstrammen van

de ledematen. Het was de verschrikkelijkste en wreedste straf in die tijd die men kon ondergaan. De Bijbel zegt lange tijd daarvoor : “De straf die ons de vrede aanbrengt was op *Hem*”(Jes. 53 :5).

WIE IS EIGENLIJK ONZE GEKRUISIGDE?

Het is Jezus Christus, Zoon van God en Zoon des mensen. Achter hem lagen de moeilijke uren van de Pascha-avond met het verraad van Judas Iskariot, een van zijn apostelen. O, hoe heeft Jezus Christus in Gethsémané onophoudelijk gebeden om kracht voor de verlossing van de wereld en de bevrijding van de mensheid van de keten der zonde. Met verhoren wilde men Hem week maken, de geseling moest Hem kwellen en nu hangt *Hij* daar aan het kruis als de Hoop der mensheid. Op het ogenblik van Zijn kruisiging volbrengt Hij geen daden meer. Handen en voeten zijn vastgenageld, Hij kan niets meer doen, zich zelfs niet bewegen. Geen lichaamsdeel kan Hij meer bewegen, het gehele lichaam is geketend in een onnoemelijk leed. Slechts woorden kan hij verzuchtend spreken. Maar zijn ziel en zijn reddershart werken in elk ogenblik. Gods onfeilbare Woord zegt: “Om de arbeid van Zijn ziel zal Hij het zien en verzadigd worden. Door Zijn kennis zal Mijn Knecht de Rechtvaardige velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen” (Jes. 53 :11).

Aan welk werk werkt dan zijn ziel en zijn hart? mag de lezer van deze woorden denken. Hij werkt aan een onvoorstelbaar groot werk. Onze gekruisigde wil een - wereldwijde - eeuwige en volkomen verlossing voor alle mensen volbrengen. Of hem dit werk gelukken zal hangt van de afloop van deze kruisiging af. Hier komt de vraag naar voren: Kan dan de wereld alleen op deze manier verlost worden? Alleen op deze bloedige wijze, zo ontierend en zo wreed? Ja inderdaad, alleen zo kan de wereld verlost worden, wanneer Gods Zoon Zijn leven geeft, vrijwillig als volkomen Offer in onze plaats. In het Oude testament verlangde God van zijn volk Israël dieroffers waarmee zijn toorn over de zonden gekalmeerd kon worden. Maar Hij had behoefte aan het grootste Offer om de gehele wereld met Hem te verzoenen. De Bijbel zegt hierover in Hebr. 10:12, 14: “Maar Hij, nadat Hij één slachtoffer voor de zonden geofferd heeft, is voor altijd gaan zitten aan de rechterhand van God. Want door één offerande heeft Hij voor altijd hen volmaakt die geheiligd worden”.

WANNEER DEZE GEKRUISIGDE OVERWINT, WAT DAN?

Overwint Hij, deze Jezus Christus, dan is het einde van de vloek over de mensheid in zicht. De poorten van de hel en de macht van satan wankelen, ja de macht van de dood wordt gebroken door de macht des levens, wanneer deze Gekruisigde overwint, dat wil zeggen zegevierend sterft. De lasten, zorgen, noden, ziekten, de vragen en problemen van de wereld vinden dan hun oplossing. De duisternis zal ophouden, de ketenen van gebondenen zullen breken, de hartstochten vinden hun meester wanneer deze gekruisigde sterft. Het morgenrood van de verlossing breekt aan en de zon van de genade van God lacht over de geknechte mensheid wanneer deze Jezus overwint. Hier staat het, het Kruis van Golgotha; Boom des Levens voor allen die daaraan geloven. Krachten van genezing zullen in de toekomst stromen vanaf de voet van dit kruis. Hoog opgericht staat deze banier, waaronder een christen overwint en strijdt. Deze zekere schuilplaats in de bruisende zee van deze tijd, dit heilige teken van God voor een verloren wereld. De mooiste uitnodiging gaat van deze plaats uit: “Wie de Gekruisigde, deze Jezus aan het kruis in geloof aanziet, wordt op hetzelfde ogenblik genezen”.

EN HEEFT HIJ OVERWONNEN?

Ja, Ja en nog eens Ja! Prijst Hem! Een oud (Duits) lied zegt: “Dat Jezus overwint blijft eeuwig uitgemaakt!” Eerst wordt het nog donker van twaalf tot drie uur ‘s middags. Dan schreeuwt onze Gekruisigde. In smart en pijn van zijn ziel, ja in de werkzaamheid van zijn hart schreeuwt hij luid: “Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten” (Matth. 27:46)? Waarom verlaat God Hem? Luister, beste lezer, en vergeet het nooit meer in uw leven: “*Hij werd voor ons tot zonde gemaakt*”. En God kan geen verbinding hebben met enig kwaad. (2 Kor. 5:21) Als een brede en diepe stroom heerst de zonde sinds ± 6000 jaar over de wereld. Als een stinkende poel vol zonde is onze aarde. Niemand, absoluut niemand die ter wereld komt en weer sterft is rein, zonder zonde. Allen hebben verlossing nodig. In deze brede stroom is onze schuld ook aanwezig. En *Deze* daar aan dat kruis neemt alles op zich als *Offerlam* en biedt zich aan om voor mij te sterven. Daarom schreeuwt Hij! Begrijpt u dat? Aan de voet van het kruis staan niet alleen maar soldaten en vrouwen, priesters en ander volk. Daar staan U en ik. De duistere en verschrikkelijke macht van satan en de hel wachten

erop dat Zijn einde een smadelijk einde zou zijn. Dat wil zeggen dat hij zegt: “Ik geef het op, ik kan niet meer”. Lukas schrijft: En Jezus riep met luider stem: “Vader, in Uw handen beveel Ik mijn geest! En toen Hij dat gezegd had, stierf Hij” (Luk. 23:46). De stem die voor miljoenen klonk is verstomd. Zijn ogen, die groot en klein zagen tot in het diepste verborgene van de mens, zijn gebroken. Zijn borst die de wereld liefdevol omvatte is ingevallen. Zijn hart dat voor vriend en vijand warm en trouw sloeg, staat stil. De handen die nood en dood, storm en ziekte beheersten zijn koud...

MAAR

In het sterven overwon deze gekruisigde toen hij riep: “*Het is volbracht*”(Joh. 19: 30). En waar nu nog mensen zijn, oud, arm of rijk, hoog of laag, intelligent of eenvoudig en simpel, zwart of wit, rood of geel, wie deze Heiland in geloof aanneemt, wordt gered. Wie deze Goddelijke boodschap gelooft, ervaart de kracht van God in zijn persoonlijke leven. *Maar* wie deze liefde van God, door Jezus Christus getoond aan het kruis, afwijst gaat voor eeuwig verloren. Welnu, beste lezer of lezeres, kies, maar kies goed. God dwingt de mensen niet, niemand. Maar Hij heeft ieder mens lief.

Het is onverschillig welke zonde of schuld in uw leven aanwezig is, hoe duister, brutaal, smerig, beschamend en verschrikkelijk deze ook is, ze kan vergeven worden door het oprechte en reddende geloof in Hem. U kunt nog één stap van de hel verwijderd zijn - de liefde van God geldt voor u, ondanks dat. U hoeft niet verloren te gaan. Deze liefde van God die ons door Jezus Christus getoond wordt is onmetelijk, onfeilbaar en reikt tot aan het einde van de aarde. Deze liefde kan, omdat God ons in zijn schepping met een wil begiftigd heeft, aangenomen - of afgewezen worden. U kunt nee zeggen, dan laat God u gaan. *Maar* wanneer u ze hebben wilt, deze grote en heerlijke liefde van God, dan moet u geloven en ze voor uzelf persoonlijk aannemen. Het moet een volle uitlevering aan Gods liefde zijn. Wij kunnen in ons leven zulke predikingen lezen en horen, over deze liefde van God door Jezus aan het kruis en kunnen ondanks dat verloren gaan en zonder Christus sterven. Men kan echter ook zijn hart openstellen en zeggen: “Ja, mijn hart staat open, ik neem deze Jezus als mijn Heiland aan! Ik dank U, Heer Jezus, dat U voor mij gestorven bent. Zonder U was ik een verloren schepsel, maar het oude is voorbijgegaan, zie alles is nieuw geworden. Dank, dank Heer Jezus, dank, dank U wel . . .

(Vrij bewerkt naar het Duits).